

[Lone Dybkjær]

har med, og som jeg nok synes det er nødvendigt at få med ind i energidebatten som helhed, når man netop vil drøfte en lang række foranstaltninger.

Det er for det første oplysningsarbejdet. Jeg synes, vi i dag totalt mangler oplysningsarbejde over for befolkningen. Hvad er det egentlig, man selv kan gøre? Jeg ved godt, at der er en masse tilskudsordninger, fradragsordninger og al den slags, men jeg tror faktisk, det er meget vanskeligt for den enkelte forbruger i realiteten at finde ud af: hvad kan jeg gøre for at nedsætte mit eget energiforbrug? Om det ligefrem skal være en husomdelt pjece eller noget af den art, man skal ind på, ved jeg ikke, men jeg synes nok, man skal overveje, om vi ikke kan gøre disse ting på en lidt mere fornuftig måde, end vi gør i dag, sådan at det lidt bredere kommer befolkningen til gode. Jeg er bange for, at det som sædvanlig bare bliver de mest aktive og måske dem, der ikke har så meget behov for det, der vil formå at udnytte de forskellige fradrags- og tilskudsordninger, som vi har.

Det andet hovedsynspunkt, som jeg synes man mangler, er, at det, der generelt er brug for, er en grad af langsigtethed i energipolitikken, som vi ikke har i dag. Med det mener jeg, at det kan ikke nytte noget, vi fortsætter med at have mere eller mindre 1-årige foranstaltninger, for det gør folk meget usikre på, hvornår de skal gribe til, hvis de endelig kan finde ud af at benytte sig af den ene eller den anden form for tilskud. Derfor tror jeg, vi er nødt til at have en meget langsigtet plan for, hvad vi gør på energiområdet. Jeg tror, de 2-årige beskæftigelsesplaner eller noget i den retning, vi hidtil har opereret med, ikke er gode nok. Det gælder både tilskudsordningerne og, sådan som vi talte om forleden dag, naturligvis også forsknings- og udviklingsarbejdet.

Det tredje, som jeg synes man savner her, er, at det kunne være nyttigt at finde frem til: hvad kan vi i øvrigt på nuværende tidspunkt gøre gratis? Det er f. eks. helt givet, at vi kan gøre en hel del gratis, når det drejer sig om elsektoren. Med det mener jeg, at man kan prøve på at reducere spidsbelastningstidspunkterne, prøve på at etablere et meget jævner forbrug over hele døgnet. Det gør måske, at f. eks. nogle af SFs forslag om hvidevarer ikke bliver så relevante, som de måske kan tage sig ud på papiret. Det er

egentlig, hvad jeg vil kalde en slags gratis omlægning, og det vil i øvrigt måske også reducere en hel del af vores diskussion om Amagerværket og andre elværker, som man ønsker etableret her eller dér.

Generelt kan jeg sige om det radikale venstres holdning til de ting, vi ønsker at gennemføre på energiområdet, at vi hellere ser, at man har incitament, end at man har forbud, restriktioner etc. Det er ikke noget, jeg siger specielt i relation til SFs forslag, selv om der er en hel del om forbud i SFs forslag, det er en generel holdning. Kan vi finde incitament fremfor forbud og påbud, ønsker vi det, men vi er enige med SF om, at der skal ske besparelser.

Jeg skal prøve at sige nogle få ting om de tre områder, som SF har koncentreret sig om – nej, fire kan man næsten sige. Der er det generelle forslag om energiafgiften, og så er der de tre hovedområder.

Jeg synes, man skal diskutere, om det er en rimelig form for energiafgift, vi har i dag. Vi har jo en lang række afgifter allerede, men spørgsmålet er, om disse afgifter i realiteten virker efter den overordnede målsætning, som vi har. Vi er ikke enige med SF i, at man skal vælte mere over på produktionen, end man gør i dag, men det er naturligvis en forskellig politisk opfattelse. Vi tror, at hvad vi overhovedet kan gøre for at fremme erhvervslivets muligheder og beskæftigelsen i erhvervslivet, bør gøres, og vi mener, at en energiafgift kan risikere at virke i modsat retning, selv om jeg selvfølgelig godt kender nogle af beskæftigelsesbetragtningerne i sammenhæng med energiafgifter.

Med hensyn til bilafgifter og registreringsafgifter er der klart ting i SFs forslag, som vi er imod, men jeg er glad for at høre, at der nu er nedsat et embedsmandsudvalg, der vil prøve at kigge på spørgsmålet om periodiske syn, som jeg synes vi er nødt til at tage op på en lidt mere alvorlig og gennearbejdet måde, end vi har gjort hidtil. Jeg håber, at dette embedsmandsudvalg, som er sammensat udelukkende, så vidt jeg kunne se, af folk fra den offentlige administration, hvis det kommer frem med noget om periodiske syn, også vil stille forslag om, at det ikke skal ligge i statslig regie. Jeg synes, det er ganske afgørende, at vi får det ud, ikke blot af lokale hensyn. Jeg kan slet ikke se nogen fordele ved, at det skal ligge i statslig regie.